

УДК 81'111

Холошев П. – ст. гр. 343

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОНЯТТЯ «СЛЕНГ»

Науковий керівник: к. філол. наук Решетарова І.В.

В останні роки сленг набув небувалого поширення у повсякденній мові, так само як і в літературі, музиці та кінематографі. Сленг розвивається та змінюється дуже швидко. Сленг – це дуже живе та динамічне утворення. Його використовують у різних сферах суспільного життя. Це важлива частина мови, яка допомагає їй «виживати».

Проблемою вивчення сленгу займалися такі вчені: Е. Партрідж, С.Б. Флекснер, В. Фріман, М.М. Маковський, А. Баррере, Ч. Леланд, І.Р. Гальперін, В.Дж. Бурк, В.А. Хомяков, І.В. Арнольд, Т.А. Соловійова тощо. Кожен з них досліджував термін «сленг» та певні його особливості. Слід зауважити, що ставлення до цього явища мови з точки зору класичної літературної норми є доволі специфічним. В основі акту комунікації лежить мотивований вибір мовних засобів – «обгортки», що відповідають цілям комунікації. В різних мовних соціумах соціально-культурні норми й вимоги до «обгортки» можуть бути різними, що зумовлено різними екстралінгвальними чинниками, як-от: історія, культура, ступінь його демократизації, рівень розвитку мовного етикету тощо. Але всі ці норми не є чимось застиглим, сталим, адже вони можуть змінюватися і адаптуватися відповідно до соціокультурних норм певного мовного соціуму.

Слід підкреслити, що сучасні словники є словниками високорозвиненої багатофункціональної літературної мови й переважно не включають до свого реєстру слова вузького вживання, наприклад, жаргонізми чи архаїзми, що дає підґрунтя для створення спеціальних словників, таких, як словник сленгу або словник лексики фінансової галузі чи словник технічних термінів.

Етимологія терміну «сленг» визнається одним з найсуперечливіших та заплутаних питань англійської лексикографії. Важкість розкриття походження терміну поглиблюється його багатозначністю та різноманітною трактовкою «сленгу» авторами словників та спеціальних досліджень. Найбільш вірогідною здається гіпотеза Е. Партріджа, який вважає, що слово «slang» співвідноситься з дієсловом *to sling – to utter*, що засвідчує існування такого словосполучення як *sling words* ще за часів Чосера, а також пізніх сленгових сполучень з тим же дієсловом: *sling language – to talk; sling the language – to swear fluently, sling (a person) slang – to abuse, scold violently*; в останньому виразі *slang – impertinence, abuse* (значення, засвідчене з 1825 року).

Історія сленгу в музичних творах минулого століття, зокрема, у творах рок-музики, починається разом із зародженням самої рок-музики. Основною смисловою навантаження року завжди був і, ймовірно, завжди буде певний бунтарський підтекст, бажання шокувати публіку. Що і дозволяє сленгу досить органічно вписатися до арсеналу бунтарської музики і всього, що її оточує. Музичний сленг, який поєднує жаргон кримінального світу і молодіжний жаргон, «поетично» описує такі специфічні заборонені теми, як секс, наркотики і алкоголь.

Отже, незважаючи на те, що питання етимології терміну залишається відкритим, «сленг» визначають як особливий периферійний шар нелітературної лексики та фразеології, який лежить за межею літературної розмовної мови, закордонних діалектів загальнонародної англійської мови.